

vuttaja. Kolmen ensimmäisen menobiisin (*Wonderful People, 7 Daughters, L.A.X.*) jälkeen voi piipahtaa jääkaapille kuunnellen folkahtavaa tunnelmapalaa *Throw Back Your Head*, jossa kepeät falsetit ja hilpeän naivistinen nokkahuilu saavat jopa kenkientuojittelijan keinahtelemaan tottuneesti. Levy jatkuu tasapainoisena viimeisen *Tag Tag* -biisin rytmi-ilotteluun saakka.

Vokalisti- ja synavastuut jakavien **Harris Klahrin** ja **Chris Richardsin** kireät laulut toimivat kautta linjan hyvin **John Davisin** perkussiivisen rytmityksen ja pelkistetyn **El Guapo** -tuotannon kanssa. Pitemmän päälle ylärekisteriluukutus saattaa tosin alkaa kuulostaa väkinoiseltä.

Sami Oinonen

Rainstick Orchestra

The Floating Glass in the Sky

NINJA TUNE
☆☆☆☆

Aurinko nousee Nipponissa. Mutta vasta tämän levyn jälkeen.

Musiikillisesti kohteliaat herrasmiehet, **Baku Tsunoda** ja **Naomichi Tanaka** ovat työstäneet tätä sateenvarjo-orkesteriaan viimeiset neljä vuotta. He tapasivat Tokion yöelämässä, molempien kääntäessä vinyyliä paikallisissa klubeissa. Porvarillisten ammattien kautta – toisen ollessa disaineri ja toinen taasen insinööri – pystymme hahmottamaan tätä musiikillista maailmankuvaa: TFGS sketsaa pelkistettyjä muotoja teknisiin aparaatteihin, saaden kokonaisuuden näyttämään kutakuinkin rakeiselta yöjunalta.

Vertailukohtia tälle löytyykin muun muassa veturimies **Steve Reich**ista ynnä muista minimalisteista, kuten **Philip Glass**ista. Kun elämme kuitenkin preesensissä, lienee assosiointi miiniin kuten **Autechre** ja **Aphex Twin** tarpeellista. Kuunneltuani levyn, tuli epävarma olo siitä, kuuntelinko sen todella.

Jousisoittimilla, pianolla ja sekvensserillä muovattu musiikki on yhtä mieleenpainuvaa kuin raa'an kalan halailu kolmospäivänä Mustamäen torilla. Mutta, jos sataa ja on hirveä krapula, kannattaa avata sateenvarjo.

Juhana Hurula

The Sewergrooves

Constant Reminder

WILD KINGDOM
☆☆☆☆

The Sewergrooves on löytänyt actionrockistaan punaisen langan.

Ruotsalainen Sewergrooves on allekirjoittaneelle ollut tähän asti pelkkä lupaus. Ainakin vuoden 2000 *Guided by Delight* tuntui jotenkin jäsentymättömältä paahdolta vailla suuntaa. Nyt alkaa näyttää hyvältä: Constant Reminder on pätevä rocklevy, jossa lähes kaikki biisit puolustavat paikkaansa.

Lähinnä **MC5**:n ohjaamalla tiellä tässä tarvotaan. Bändin soundi on raapea eikä liian säröinen ja kitarat pelaavat simppeleisti hyvin yhteen. Monet riffit hoituvat enemmänkin sormi- kuin plektrapohjalta, mikä antaa persoonallisuutta.

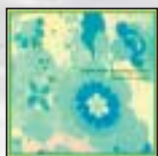
Myös biisintekotaito on kehittynyt. Kappaleissa on melodioita ja esimerkiksi *Look Again*issa on todella nätti riffi. Parhaasta päästä ovat imevä rockpala *Down On You*, uljas *Son of God*, sykkivä *Ain't Just a Dream* ja nokkela *No Thanks to You*.

Markku Roinila

RumbaRiku Veijander

SUOLAISTA JA MAKEAA

Underwater Sleeping Society

Future On A Plate

NEW MUSIC COMMUNITY
☆☆☆☆

Näin kypsää ja valmiin oloista albumia ei sitten millään tahtois kutsua "lupaavaksi".

Hyvinkää-Riihimäki-akseliita pääkaupunkiin sukeltaneella Underwater Sleeping Societylla on täysin oma ilmeensä, vaikka äänikuvasta on tunnistettavissa kymmeniä ellei satoja ulko- ja kotimaisia vaikuttajia. Mutta eikös nerokkaan kokonaisuuden uutta ruokalajiakin kutsuta aivan omalla nimellään, vaikka siinä olisikin käytetty kaikkien ennalta tuntemia aineksia; yhden tai vaikka useamman eliölajin lihaa, erilaisia enemmän tai vähemmän tuttuja vihannuksia, jauhoja ja nesteitä sekä naseva sekoitus koti- ja ulkomaisista mausteista ynnä yrteistä?

Musiikillisesti tässä on kyse jotakuinkin siitä, että kimpakävelyllä olevat **Syd Barrett** ja **Jeff Buckley** kohtaavat **Coldplay**-joukkion, joka on tavannut **Pink Floyd**in törmänneen kaksikon **Shadowplay-Pavement**. Kun tämä hybridi yrittää tehdä niin myyvää poprockia kuin osaa, niin hieman progen puolellehan se väkisininkin vääntyy.

Harvoin osataan näin "vaikeasta" eli ilmeeltään monimuotoisesta musiikista tehdä näin helposti omaksuttavaa. Eikä se kuitenkaan tarkoita, että tällä listoille noustaisiin. Ehei, ei pienintäkään mahdollisuutta, vaikka **Radiohead** maailmalla nousikin.

Mutta se on kuulkaas suuri yleisö ulkomailla paljon viiksumpaa. Tai ainakin suurempaa. Ja onhan kappaleessa **Sleepsleep** aivan oivaa **Radiohead**-hittipotentialia (mitä termiä en kyllä oikein itsekään ymmärrä). Edes alkeistasoisen kaupallisen ajattelun kurssin käynyt taho olisi lykännyt sen albumin ykkös- tai kakkosbiisiksi, mutta nyt ovat kunnianhimoiset artistiset visiot pakottaneet lykkäämään sen finaalia edeltäväksi raidaksi. Mainetta ja kunniaa upean kokonaisuuden luominen tietysti tuottaa, mutta päivätöitään eivät äijät pysty jättämään. Vielä.

Markku Halme

Laura Sippola

Sahara

OMAKUSTANNE
☆☆☆☆

Lahjakkaan laulaja-lauluntekijän vakuuttava omakustannedebyytti.

Laura Sippola on allekirjoittaneelle täysin uusi tuttavuus, vaikka hän on aikaisemmin tehnyt sävellyksiä muun muassa lauluyhtye **Rajattomalle**. Tuntemattomuudestaan huolimatta Sippola osoittaa ensilevyllään olevansa varmaotteinen laulaja-lauluntekijä, jolla on oma ääni ja kyky jäsentää tarinansa mielenkiintoiseen muotoon.

Musiikillisesti levy liikkuu melko 70-lukulaissa singer-songwriter-tunnelmissa. Alan merkittävimmän tekijän ja Sippolan suuren esikuvan, **Joni Mitchell**in, vaikutus tosin on kuultavissa vain raidalla **Kamerunin Helmi**, joka tuo mieleen **Court and Sparkin** – ja hyvin myönteisesti. Levyllä on sopivissa määrin myös (fuusio)jazzin aineksia, ja **Kaukana** on komeasti kasvava blues.

Eriyisen ilahduttavaa Saharassa on siitä huokuva vilpitiön rakkaus musiikkia kohtaan. Koska levy on omakustanne, ei sitä selvästikään ole lähdetty tekemään kaupallisista lähtökohdista, vaan sanomisen, laulamisen ja soittamisen tarpeesta. Kuvaavaa on, että levyllä ei ole yhtään alle neljäminuuttista raitaa. Tässäpä haaste radioasemien soittolistavastaaville.

Sahara on kaunis, koskettava ja elähdyttävä levy, eräs vuoden positiivisimmista yllätyksistä. Jäämme mielenkiinnolla odottamaan jatkoa.

Pertti Hakala

So So

Smooth

ROCKADILLO
☆☆☆☆

Varmaa laatua helsinkiläisiltä jazzkapteenilta, jotka tietävät mitä tekevät.

Niinpä niin. Jos osaa soittaa, niin sitten osaa. Eikä ole vaikea arvata, osaavatko

FROM PAST & BEYOND

Jesse Belvin: Guess Who – The RCA Victor Recordings

ACE

☆☆☆☆

Jesse Belvinillä oli suuri vaikutus 50-luvun mustaan musiikkiin; hän kirjoitti doo wop-klassikon *Earth Angel* ja oli muun muassa **Sam Cooken**, **Larry Williamsin** ja **Les McCannin** esikuva. Belvinin sametinpehmeä ääni ja tyylikäs fraseeraus hakevat vertaistaan ja koimeimillaan ne tulevat esiin tälle tuplalle kokonaisuudessaan talletetulla *Mr. Easy* -levyllä vuodelta 1960. Itse **Lou Rawls** on sanonut sen olevan kaikkien aikojen paras jazz/pop-albumi. Tyylikästä ja ajatonta viihdettä. (Keto-Tokoi)

The Soul of Sue – The UK Sue Label Story vol. 3

KENT

☆☆☆☆

Guy Stevens oli 60-luvun svengaan Lontoon suurimpia musiikillisia vaikuttajia ja suunnannäyttäjiä, joka muistetaan myös *The Clashin* *London Calling* -albumin ekstroverttina tuottajana. Stevensin tietämyksen ympärille rakennettiin ensimmäinen pääosin amerikkalaisen mustaan musiikkiin erikoistunut levymerkki, Sue. Soul-tuotantoa esittelevälle kokoelmalle on koottu todella tyylikäs otos erinomaista musiikkia aikansa suuruuksilta. Mukana ovat muun muassa **Lee Dorsey**, **Irma Thomas**, **James Carr**, **Bobby Bland** ja **James Brown**. Häkellyttävän korkeatasoisesta julkaisupolitiikasta huolimatta suuri menestys kiersi puulaakin, mutta nuorille muusikonluille Sue oli elintärkeä kanava valtameren takaiseen aarreaitaan. (Keto-Tokoi)

Good Girls Gone Bad

ACE

☆☆☆☆

Naisrockista puhutaan edelleen ilmiönä, vaikka naispuolisia rockin esittäjiä oli jo 50-luvulla ainakin *Yhdysvallat* pullollaan. *Good Girls Gone Bad* sisältää paikoin villiä ja ensiluokkaista, paikoin taas villiä mutta täysin 50-luvun lopun trendibarometrien perässä juosten kustua rockabillyä ja outlaw-kantrian. Helmiksi nousevat *Sun*-merkillä uraa tehneen **Barbara Pittmanin** rohkea *I Need a Man* sekä useita uusintakäsitelyjä vuosien saatossa kokenut *The Miller Sistersin* *Ten Cats Down*. Ace-kokoelmaksi *Good Girls Gone Bad* on väkisin väännetyt tuntuinen teemansa takia hieman heppoinen, vaikka useita ratkiriemukkaita esityksiä tarjoaakin. (Aaltonen)

erä cd/dvd -levyjä 5 euroa, ALE yli 70%
erä pelejä 15 euroa, ALE yli 50%

Monipuoliset ja laajat valikoimat

mikäli ei varastosta ole saatavilla tilaus mahdollisuus
tilaamme tavaraa koti- ja ulkomaisilta tavarantoimittajilta tutustu import myyntiin
voit myös laittaa tuotteita hakuun, UKIN-Musiikin etsintäpalvelu voi löytää helpommin kuin uskotkaan!

saat:

cd:t, videot, vinyylit, bändipaidat, fanikamat, nuotit, pc / konsolipelit lisäksi kotikaraoke-tuotteet
toimitamme myös soitintarvikkeet ja soitimet
osto / vaihto mahdollisuus
käytettyjen tuotteiden valikoima on mittava

Pankkitie 3 OP:ntalo

Kalanti

p. (02) 84 12 779 tai 040 56 44 433

www.ukinmusiikki.fi

myynti@ukinmusiikki.fi

Tervetuloa!

WWW.SWAMPMUSIC.COM